EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 6.9.2022
COM(2022) 662 final

2022/0274 (COD)

Förslag till

# EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

## om icke-erkännande av ryska resehandlingar som utfärdats i ockuperade utländska regioner

# MOTIVERING

## 1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

### • Motiv och syfte med förslaget

Som reaktion på Ryska federationens olagliga annektering av Autonoma republiken Krim och staden Sevastopol 2014 och det fortsatta destabiliserande agerandet i östra Ukraina har Europeiska unionen redan infört i) ekonomiska sanktioner mot bakgrund av Rysslands åtgärder som destabiliserar situationen i Ukraina, i samband med det ofullständiga genomförandet av Minskavtalen, ii) sanktioner avseende åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende, iii) sanktioner till följd av Ryska federationens olagliga annektering av Autonoma republiken Krim och staden Sevastopol.

Ryska federationens beslut att erkänna de icke-regeringskontrollerade delarna av de ukrainska oblasterna Donetsk och Luhansk som oberoende enheter och beslutet att sända ryska trupper in i Ukraina, en exempellös militär aggression mot landets territoriella integritet, suveränitet och oberoende, utgör en allvarlig överträdelse av internationell rätt och internationella avtal, däribland FN-stadgan, Helsingforsslutakten, Parisstadgan och samförståndsavtalet från Budapest.

Som undertecknare av Minskavtalen har Ryssland ett tydligt och direkt ansvar att arbeta för att nå en fredlig lösning. I och med beslutet att erkänna de icke-regeringskontrollerade regionerna i östra Ukraina som självständiga enheter har Ryssland tydligt brutit mot Minskavtalen, som föreskriver att dessa områden helt och hållet ska återställas till den ukrainska regeringens kontroll.

Den 23 februari 2022 enades EU enhälligt om ett första sanktionspaket som medförde ytterligare kostnader för Ryssland, som svar på dess åtgärder. De omfattade individuella sanktioner, finansiella restriktioner och begränsningar av de ekonomiska förbindelserna mellan EU och de icke-regeringskontrollerade områdena i oblasterna Donetsk och Luhansk.

Den 24 februari 2022 fördömde Europeiska rådet i starkast möjliga ordalag Rysslands oprovocerade och oberättigade militära aggression mot Ukraina och uttryckte tillsammans med sina internationella partner full solidaritet med Ukraina och dess folk. Genom sina olagliga militära åtgärder har Ryssland sedan dess fortsatt att grovt kränka internationell rätt genom att begå övergrepp mot den ukrainska befolkningen och undergräva den europeiska och globala säkerheten och stabiliteten. Dessutom krävde Europeiska rådet att Ryssland omedelbart skulle upphöra med sina militära insatser, villkorslöst dra tillbaka samtliga styrkor och all militär utrustning från hela Ukrainas territorium och fullt ut respektera Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende inom landets internationellt erkända gränser.[1]

Till följd av detta har unionen reagerat med ytterligare sanktionspaket, bland annat frysning av tillgångar och reseförbud för enskilda personer. Unionen har också antagit restriktiva åtgärder avseende finans-, energi-, transport- och tekniksektorerna. Unionen har också vidtagit ytterligare åtgärder, särskilt genom att partiellt upphäva tillämpningen av avtalet om förenklade viseringsförfaranden[2] Detta partiella upphävande inriktades på vissa kategorier av ryska medborgare, däribland medlemmar i ryska officiella delegationer, ledamöter av nationella och regionala regeringar och parlament samt affärsfolk.

---

[1] Europeiska rådets slutsatser av den 24 februari 2022.

[2] Rådets beslut (EU) 2022/333

Sedan den ryska aggressionen mot Ukraina inleddes har situationen förvärrats med tragiska humanitära konsekvenser för civilbefolkningen och infrastrukturen, och Ryssland har olagligt utvidgat sin fullständiga eller partiella ockupation i Ukrainas östra och södra regioner ytterligare.

Den negativa ryska inrikespolitiska utvecklingen, som kännetecknas av ökad politisk repression från regeringens sida för att bevara den nuvarande politiska och ekonomiska ordningen, har också i allt högre grad påverkat förbindelserna mellan EU och Ryssland. Som svar på detta har kommissionen, parallellt med detta förslag, också föreslagit ett fullständigt upphävande av avtalet om förenklade viseringsförfaranden mellan EU och Ryssland[3].

Eftersom medlemsstaterna inte har erkänt Ryska federationens olagliga annektering av Autonoma republiken Krim och staden Sevastopol eller andra ryskockuperade regioner i Ukraina, har resehandlingar som utfärdats av de ryska myndigheterna på dessa territorier i allmänhet inte erkänts av medlemsstaterna för utfärdande av visering och passage av de yttre gränserna. Detsamma gäller resehandlingar som utfärdats i de ryskockuperade georgiska territorierna Abchazien och Sydossetien. Dessa ståndpunkter återspeglas i tabellen över erkända resehandlingar som utfärdats av tredjeländer[4], som kommissionen ofta uppdaterar på grundval av medlemsstaternas anmälningar.

Kommissionen utfärdade riktlinjer till medlemsstaternas konsulat i Ukraina och Ryska federationen vad gäller Schengenviseringsansökningar som lämnas in av personer bosatta i Krim efter Rysslands olagliga annektering av Krim 2014. Ytterligare riktlinjer utarbetades 2016 som en gemensam strategi i frågan om icke-erkännande av vissa kategorier av vanliga ryska internationella pass utfärdade av de ryska administrativa myndigheter som inrättats av Ryssland i Krim och Sevastopol. Under 2019 utarbetade kommissionens avdelningar och Europeiska utrikestjänsten riktlinjer för hanteringen av viseringsansökningar som lämnats in av personer som är bosatta i Ukrainas regioner Donetsk och Luhansk och som innehar vanliga ryska internationella pass. Ryska federationen utvidgar för närvarande bruket att utfärda vanliga ryska internationella pass i andra icke-regeringskontrollerade områden i Ukraina, särskilt regionerna Cherson och Zaporizjzja. I maj 2022 införde Ryssland ett förenklat ryskt naturaliseringsförfarande för föräldralösa barn från den så kallade Folkrepubliken Donetsk och den så kallade Folkrepubliken Luhansk samt Ukraina. Dekretet gäller även barn utan föräldraomsorg och personer med inskränkt rättshandlingsförmåga som bor i dessa två ockuperade regioner.

Detta förslag syftar till att säkerställa att ryska resehandlingar som utfärdas i, eller till personer som är bosatta i, de ockuperade utländska regionerna, oavsett geografiskt läge, inte erkänns av medlemsstaterna för utfärdande av visering och passage av de yttre gränserna. Genom åtgärden fastställs en gemensam strategi för icke-erkännande av sådana resehandlingar.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Detta initiativ ligger i linje med de insatser som anges i Europeiska rådets slutsatser av den 24 februari 2022 och vidareutvecklar vägledningen till medlemsstaternas och de Schengenassocierade ländernas konsulat i Ryska federationen och Ukraina om hantering av viseringsansökningar som lämnats in av personer som är bosatta i de ukrainska regionerna Donetsk och Luhansk och som innehar vanliga ryska internationella pass som utfärdats efter

[3] Förslag till rådets beslut om upphävande i sin helhet av tillämpningen av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationen om förenklat utfärdande av viseringar till medborgare i Europeiska unionen och Ryska federationen (COM(2022) 661).

[4] Resehandlingar utfärdade av tredje länder och territoriella enheter (del I), finns på <https://home-affairs.ec.europa.eu/travel-documents-issued-third-countries-and-territorial-entities-part-i_en>.

den 24 april 2019. Förslaget kompletterar det partiella upphävandet av avtalet om förenklade viseringsförfaranden mellan EU och Ryssland och kommissionens förslag om att fullständigt upphäva avtalet, som läggs fram parallellt.

Detta beslut påverkar inte tillämpningen av beslut 1105/2011/EU eller medlemsstaternas skyldigheter enligt det beslutet med avseende på resehandlingar som unionen inte har tagit ställning till.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Förslaget är ytterligare ett svar från unionen på Rysslands militära aggression mot Ukraina och det ryska utfärdandet av pass i ockuperade utländska regioner (”passportisering”). Förslaget är helt förenligt med den höga representantens uttalande på EU:s vägnar om Ryska federationens försök att med tvång integrera delar av ukrainskt territorium[5]. Att inkludera resehandlingar som utfärdats i de ryskockuperade georgiska territorierna Sydossetien och Abchazien är dessutom i linje med Europeiska rådets uttalande med ett kraftfullt fördömande av Rysslands ensidiga beslut att erkänna Abchaziens och Sydossetiens självständighet och en uppmaning till andra länder att inte erkänna deras oberoende[6].

Detta förslag påverkar inte rätten till fri rörlighet för unionsmedborgare i den mening som avses i artikel 20.1 i EUF-fördraget och för tredjelandsmedborgare som åtnjuter samma rätt till fri rörlighet som unionsmedborgare samt deras respektive familjemedlemmar. I direktiv 2004/38/EG[7] fastställs bestämmelser om inresa för tredjelandsmedborgare som åtnjuter fri rörlighet.

## 2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Förslaget bygger på artiklarna 77.2 a och b i EUF-fördraget.

I förslaget fastställs en skyldighet för medlemsstaterna att inte erkänna resehandlingar som utfärdats av ryska myndigheter i, eller till personer som är bosatta i, ockuperade utländska regioner för utfärdande av viseringar och passage av de yttre gränserna.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

I enlighet med artikel 4.2 i EUF-fördraget har EU och medlemsstaterna delad befogenhet för åtgärder inom området med frihet, säkerhet och rättvisa. Därför är subsidiaritetsprincipen enligt artikel 5.3 i EU-fördraget tillämplig, enligt vilken unionen ska vidta en åtgärd endast om och i den mån som målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, vare sig på central nivå eller på regional och lokal nivå, och

---

5 Pressmeddelande, ”Ukraina: Uttalande av den höga representanten på EU:s vägnar om Ryska federationens försök att med tvång integrera delar av Ukrainas territorium”, 3 juni 2022, finns på: <Ukraina: uttalande av den höga representanten på EU:s vägnar om Ryska federationens försök att med tvång integrera delar av Ukrainas territorium (europa.eu)>.

6 Ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets extra möte den 1 september 2008 (12594/2/08 REV 2).

7 Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiv 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, 30.4.2004, s. 77).

därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå.

Erkännandet av resehandlingar har hittills fallit under medlemsstaternas befogenheter, eftersom unionen inte tidigare har utövat sin delade befogenhet i enlighet med artikel 77.2 a och b i EUF-fördraget när det gäller erkännande av resehandlingar inom området för den gemensamma viseringspolitiken och kontroller av personer som passerar de yttre gränserna.

Målen för detta förslag kan inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna på egen hand och kan uppnås bättre på unionsnivå. Detta beror på att målen rör ogiltigförklaring av resehandlingar som krävs för att lämna in en ansökan om visering eller för att passera medlemsstaternas yttre gränser. Schengenområdets integritet och behovet av att säkerställa ett enhetligt svar på Rysslands utfärdande av ryska pass i ockuperade utländska regioner (”passportisering”) kräver en enhetlig strategi för hela Schengenområdet. Utan detta förslag skulle erkännande eller icke-erkännande av sådana resehandlingar bli föremål för enskilda medlemsstaters beslut och kunna leda till allvarliga skillnader när det gäller utfärdandet av viseringar till personer med hemvist i de regioner som ockuperas av Ryssland, och deras möjligheter att passera de yttre gränserna. Denna åtgärd kommer att skapa rättssäkerhet på området och vara direkt tillämplig i medlemsstaterna.

Unionen får därför anta den föreslagna åtgärden i enlighet med subsidiaritetsprincipen.

- **Proportionalitetsprincipen**

I enlighet med proportionalitetsprincipen i artikel 5.4 i EU-fördraget är det nödvändigt att anpassa en viss åtgärds art och intensitet till det identifierade problemet.

Syftet med åtgärden är att säkerställa en välfungerande gemensam viseringspolitik och politik för kontroller vid de yttre gränserna samt att skydda unionens och dess medlemsstaters säkerhet. Den föreslagna åtgärden är ett svar på Rysslands oprovocerade och oberättigade militära aggression mot Ukraina. Detta förslag respekterar fullt ut medlemsstaternas suveräna rätt enligt folkrättens regler om erkännande av stater. Det föreslagna icke-erkännandet av resehandlingar påverkar inte staters rätt att fatta beslut om erkännande av en territoriell enhet som en internationell juridisk person i det internationella samfundet. Den föreslagna åtgärden påverkar inte heller dessa resehandlingars eventuella giltighet i samband med styrkande av identitet i nationella förfaranden eller interaktioner. Det skulle därför även fortsättningsvis vara upp till de enskilda medlemsstaterna att bestämma vilka typer av handlingar som kan företes för att styrka en persons identitet.

Eftersom EU inte har erkänt Ryska federationens olagliga annektering av Krimhalvön eller andra ryskockuperade regioner i Ukraina, bör det i unionsrätten otvetydigt föreskrivas att resehandlingar som utfärdas av de ryska myndigheterna på dessa territorier inte ska kunna användas för reseändamål. Detsamma gäller resehandlingar som utfärdas i de ryskockuperade georgiska territorierna Abchazien och Sydossetien. På samma sätt skulle denna åtgärd om icke-erkännande gälla för alla resehandlingar som utfärdas av ryska myndigheter i varje utländsk region som Ryssland eventuellt kunde komma att olagligt invadera eller ockupera i framtiden.

- **Val av instrument**

Förslaget gäller ett Schengenövergripande icke-erkännande av resehandlingar som utfärdas av ryska myndigheter i ockuperade utländska regioner inom ramen för den gemensamma viseringspolitiken och de kontroller som personer som passerar de yttre gränserna omfattas

av. Med hänsyn till att det ordinarie lagstiftningsförfarandet är tillämpligt och att den föreslagna åtgärden är riktad är det lämpligt med ett beslut av Europaparlamentet och rådet.

## 3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

Frågan om icke-erkännande av ryska resehandlingar som utfärdats i de ockuperade utländska regionerna diskuterades i rådets arbetsgrupp för visering den 13 juli 2022. Efter det informella mötet mellan utrikesministrarna (Gymnich) den 31 augusti 2022 meddelade den höga representanten att medlemsstaterna politiskt enats om att inte erkänna ryska resehandlingar som utfärdats i de ockuperade utländska regionerna.

- **Grundläggande rättigheter**

Den föreslagna åtgärden respekterar de grundläggande rättigheter och principer som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i synnerhet rörelse- och uppehållsfriheten, rätten till asyl, barnets rättigheter samt principerna om non-refoulement och icke-diskriminering.

Även om den föreslagna åtgärden i huvudsak kommer att hindra vissa kategorier av tredjelandsmedborgare från att resa till EU genom att deras resehandlingar inte erkänns som giltiga för utfärdande av visering och passage av de yttre gränserna, kommer åtgärden inte att vara likvärdig med ett reseförbud för dessa personer. Medlemsstaterna behåller rätten att utfärda en visering med territoriellt begränsad giltighet och att använda ett separat blad för påförande av viseringsmärket i enlighet med artiklarna 25 och 29 i förordning (EG) nr 810/2009 och/eller göra undantag från de inresevillkor som föreskrivs i artikel 6 i förordning (EU) 2016/399. Medlemsstaterna bör särskilt utnyttja denna rätt för att säkerställa respekten för barnets rättigheter och principen om non-refoulement.

Rätten till asyl och unionens regelverk på asylområdet påverkas inte av den föreslagna åtgärden.

Även om de resehandlingar som Ryssland utfärdar i de ockuperade utländska regionerna inte skulle erkännas för inresa i Schengenområdet, påverkas inte dessa handlingars giltighet som identitetshandlingar i ett inhemskt sammanhang.

## 4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte unionens budget.

## 5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Kommissionen kommer att övervaka och utvärdera genomförandet av den föreslagna åtgärden i samband med det lokala Schengensamarbetet och inom ramen för den kommitté för resehandlingar som inrättats genom artikel 8 i beslut 1105/2011/EU.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

I förslaget anges att ryska resehandlingar som har utfärdats i, eller till personer som är bosatta i, de ockuperade utländska regionerna inte ska erkännas för utfärdande av viseringar och passage av de yttre gränserna. Av rättssäkerhets-, tydlighets- och öppenhetsskäl bör kommissionen upprätta en förteckning över de ryska resehandlingar som inte bör erkännas för resor till Schengenområdet. Denna förteckning kommer att vara allmänt tillgänglig på

kommissionens webbplats som en del av tabellen över erkännande av resehandlingar och förteckningen över resehandlingar som utfärdats av tredjeländer, i enlighet med beslut 1105/2011/EU.

2022/0274 (COD)

Förslag till

# EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

## om icke-erkännande av ryska resehandlingar som utfärdats i ockuperade utländska regioner

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 77.2 a och b,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

(1) Med anledning av Ryska federationens olagliga annektering av Autonoma republiken Krim och staden Sevastopol 2014 och de fortsatta destabiliserande åtgärderna i östra Ukraina har Europeiska unionen redan infört ekonomiska sanktioner som svar på Rysslands åtgärder som destabiliserar situationen i Ukraina, i samband med det ofullständiga genomförandet av Minskavtalen, sanktioner med avseende på åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende och sanktioner med anledning av Ryska federationens olagliga annektering av Autonoma republiken Krim och staden Sevastopol.

(2) Som signatär till Minskavtalen har Ryska federationen haft ett tydligt och direkt ansvar att arbeta för att finna en fredlig lösning på konflikten i enlighet med dessa principer. I och med beslutet att erkänna de icke-regeringskontrollerade regionerna i östra Ukraina som självständiga enheter har Ryska federationen tydligt brutit mot Minskavtalen, som föreskriver att dessa områden helt och hållet ska återställas till den ukrainska regeringens kontroll.

(3) Ryska federationens beslut att erkänna de icke-regeringskontrollerade delarna av de ukrainska oblasterna Donetsk och Luhansk som oberoende enheter och det påföljande beslutet att sända ryska trupper till dessa områden undergräver ytterligare Ukrainas suveränitet och oberoende och utgör en allvarlig överträdelse av internationell rätt och internationella avtal, däribland FN-stadgan, Helsingforsslutakten, Parisstadgan och samförståndsavtalet från Budapest.

(4) En sådan militär aggression i ett land som gränsar till unionen, såsom den som har ägt rum i Ukraina och som har gett upphov till de restriktiva åtgärderna, motiverar åtgärder som syftar till att skydda unionens och dess medlemsstaters väsentliga säkerhetsintressen.

(5) Sedan den olagliga annekteringen av Krimhalvön har Ryssland utfärdat ryska internationella pass till invånare på Krim. I maj 2022 införde Ryska federationen ett förenklat ryskt naturaliseringsförfarande för föräldralösa barn från den så kallade

Folkrepubliken Donetsk och den så kallade Folkrepubliken Luhansk samt Ukraina. Dekretet gäller även barn utan föräldraomsorg och personer med inskränkt rättshandlingsförmåga som bor i dessa två ockuperade regioner. Det systematiska utfärdandet av ryska pass i dessa ockuperade regioner utgör ytterligare en överträdelse av internationell rätt och av Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende.

(6) Mot bakgrund av Rysslands överträdelser av internationell rätt och militära angrepp mot Ukraina, och för att säkerställa en gemensam viseringspolitik och en gemensam strategi för kontroller av personer som passerar de yttre gränserna, bör därför alla ryska resehandlingar som utfärdas i, eller till personer som är bosatta i, ockuperade utländska regioner inte erkännas som giltiga resehandlingar för utfärdande av visering och passage av de yttre gränserna.

(7) Medlemsstaterna har och bör fortsätta ha befogenhet att erkänna resehandlingar i syfte att utfärda viseringar och tillåta innehavaren att passera de yttre gränserna i de fall unionen inte har tagit ställning i frågan.

(8) Vägran att erkänna ryska resehandlingar som utfärdats i, eller till personer som är bosatta i, ockuperade utländska regioner för utfärdande av visering och passage av de yttre gränserna bör omfatta alla geografiska regioner, inbegripet de ryskockuperade georgiska territorierna Abchazien och Sydossetien. Icke-erkännandet påverkar inte giltigheten av sådana handlingar för andra ändamål, inbegripet som bevis på identitet i ett nationellt sammanhang.

(9) Av rättssäkerhetsskäl och öppenhetsskäl bör kommissionen offentliggöra en förteckning över ryska resehandlingar som utfärdas i, eller till personer som är bosatta i, ockuperade utländska regioner och som inte bör erkännas. Denna förteckning bör ingå i den förteckning över resehandlingar som upprättats enligt Europaparlamentets och rådets beslut nr 1105/2011/EU[8] och i den åtföljande tabellen över erkännande som innehåller information om erkända och icke-erkända resehandlingar och som är allmänt tillgänglig online.

(10) Detta beslut påverkar inte unionsmedborgarnas och deras respektive familjemedlemmars rätt till fri rörlighet, inbegripet möjligheten för sådana familjemedlemmar att resa in på medlemsstaternas territorium utan giltig resehandling i den mening som avses i direktiv 2004/38/EG och avtalen om fri rörlighet för personer som ingåtts av unionen och medlemsstaterna, å ena sidan, och vissa tredjeländer, å andra sidan. Direktiv 2004/38/EG tillåter, på de villkor som anges där, inskränkningar i den fria rörligheten av hänsyn till allmän ordning, säkerhet och hälsa.

(11) Detta beslut är förenligt med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Detta beslut bör inte påverka rätten till asyl.

(12) Medlemsstaterna behåller möjligheten att tillåta innehavare av resehandlingar som omfattas av detta beslut och som inte har utövat sin rätt att ansöka om internationellt skydd att resa in på medlemsstaternas territorium i enskilda fall, i enlighet med artiklarna 25 och 29 i förordning (EG) nr 810/2009 och artikel 6.5 i förordning (EU) 2016/399.

(13) Syftet med detta beslut är att stärka den gemensamma viseringspolitikens och Schengenområdets funktion. Dessa mål kan inte uppnås av medlemsstaterna på egen

[8] Europaparlamentets och rådets beslut nr 1105/2011/EU av den 25 oktober 2011 om förteckningen över resehandlingar som möjliggör passage av de yttre gränserna och i vilka en visering kan införas samt om införandet av en mekanism för upprättande av denna förteckning (EUT L 287, 4.11.2011, s. 9).

hand. Det är därför nödvändigt att på unionsnivå införa en skyldighet att inte erkänna vissa resehandlingar för utfärdande av visering och passage av de yttre gränserna. Unionen får därför vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta beslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(14) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark. Eftersom detta beslut är en utveckling av Schengenregelverket ska Danmark, i enlighet med artikel 4 i det protokollet, inom sex månader efter det att rådet har beslutat om detta beslut, besluta huruvida landet ska genomföra det i sin nationella lagstiftning.

(15) Detta beslut utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar[9]. Irland deltar därför inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Irland.

(16) När det gäller Island och Norge utgör detta beslut, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket[10], en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 A och B i rådets beslut 1999/437/EG[11].

(17) När det gäller Schweiz utgör detta beslut, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket[12], en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 A och B i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG[13].

(18) När det gäller Liechtenstein utgör detta beslut, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket[14], en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 A och B i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU[15].

---

9 Denna förordning omfattas inte av de åtgärder som föreskrivs i rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).

10 EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

11 Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

12 EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

13 Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).

14 EGT L 160, 18.6.2011, s. 21.

15 Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och

(19) Artikel 1 a i detta beslut utgör en akt som utvecklar Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta i den mening som avses i artikel 3.2 i 2003 års anslutningsakt, artikel 4.2 i 2005 års anslutningsakt respektive artikel 4.2 i 2011 års anslutningsakt, medan artikel 1 b utgör en akt som utvecklar Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta i den mening som avses i artikel 3.1 i 2003 års anslutningsakt, artikel 4.1 i 2005 års anslutningsakt respektive artikel 4.1 i 2011 års anslutningsakt.

(20) På grund av situationens brådskande karaktär och den pågående olagliga ryska närvaron i utländska regioner bör detta beslut träda i kraft den första dagen efter det att det har offentliggjorts.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1*

Ryska resehandlingar som utfärdas i, eller till personer som är bosatta i, ockuperade utländska regioner ska inte erkännas som giltiga resehandlingar för följande ändamål:

(a) Utfärdande av en visering i enlighet med förordning (EG) nr 810/2009.

(b) Passage av de yttre gränserna i enlighet med förordning (EU) 2016/399.

*Artikel 2*

Kommissionen ska upprätta en förteckning över ryska resehandlingar som avses i artikel 1.

Denna förteckning ska göras tillgänglig för allmänheten som en del av den förteckning över resehandlingar som upprättats genom beslut 1105/2011/EU.

*Artikel 3*

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den

| | |
|---|---|
| *På Europaparlamentets vägnar* | *På rådets vägnar* |
| *Ordförande* | *Ordförande* |

Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).